

Arrest

nr. 236 119 van 28 mei 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MITEVOY
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigere nationaliteit te zijn, op 15 november 2019 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 5 november 2019 tot terugdrijving (bijlage 11).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op het arrest van 22 november 2019 met nr. 229 136 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt bevolen.

Gelet op het arrest van 2 april 2020 met nr. 234 796 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 28 april 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 mei 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat T. MITEVOY verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die loco advocaat D. MATRAY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing

De verwerende partij kan volledig worden gevolgd waar ze in haar nota met opmerkingen opwerpt:

“Verzoekende partij dient een verzoekschrift in tot schorsing en vernietiging van een beslissing tot terugdrijving en de intrekking van het verblijf.

Eerder diende verzoekende partij echter reeds een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen de beslissing tot terugdrijving (stuk 8).

Artikel 39/82 van de wet van 15.12.1980 stelt dat:

“De verzoeker dient, wanneer hij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert, te opteren hetzij voor een vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid, hetzij voor een gewone schorsing. Hij kan op straffe van niet-ontvankelijkheid noch gelijktijdig noch opeenvolgend hetzij opnieuw toepassing maken van het derde lid, hetzij in zijn in § 3 bedoeld verzoekschrift andermaal de schorsing vorderen.

In afwijking van het vierde lid en onverminderd het bepaalde in § 3, belet de verwerping van een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid niet dat de verzoeker nadien een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure instelt indien deze vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd verworpen omdat de uiterst dringende noodzakelijkheid niet afdoende werd aangetoond.”

De schorsing van de uitvoering van de eerste bestreden beslissing werd reeds bevolen. Verzoekende partij kan dit op heden niet vorderen en de huidige procedure is voor dit aspect onontvankelijk.”

De ingestelde vordering tot schorsing is derhalve onontvankelijk.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring

2.1. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De voorzitter vraagt de partijen om verduidelijking over de B-kaart die werd afgeleverd aan de verzoekende partij. De verzoekende partij stelt dat zij nog steeds in het bezit is van een B-kaart maar hierover geen nadere inlichtingen kan verschaffen. De verwerende partij verduidelijkt dat de afgeleverde B-kaart geldig is tot 2024 en legt ter bevestiging een gegevenshistoriek neer. Gevraagd naar de gevolgen hiervan voor de voorliggende betwisting – die betrekking heeft op een beslissing tot terugdrijving die van rechtswege werd omgezet in een bevel om het grondgebied te verlaten – repliceert de verzoekende partij dat zij principieel akkoord kan gaan met de vaststelling van een gebrek aan belang indien haar verblijfsrecht is komen vast te staan, maar dat zij zich zorgen maakt over de mogelijkheid dat de verwerende partij alsnog het standpunt zou gaan huldigen dat de B-kaart ten onrechte werd afgegeven. De verwerende partij antwoordt hierop dat zij de geldigheid van de afgeleverde B-kaart niet in twijfel trekt en dat indien zij deze alsnog zou willen intrekken dit zal moeten doen middels een afzonderlijke beslissing die op haar beurt aanvechtbaar zal zijn voor de Raad. De verzoekende partij heeft hierbij geen verdere opmerkingen.”

2.2. Op de terechtzitting van 20 februari 2020 rezen er twijfels bij de verzoekende partij over de grondslag van de afgifte van een B-kaart geldig van 6 december 2019 tot 6 december 2024, waarvan zij zelf berichtte op de voormelde terechtzitting, en uitte ze de vrees voor een intrekking van deze B-kaart. De zaak werd dan mondeling uitgesteld tot de terechtzitting van 19 maart 2020, opdat er duidelijkheid kon worden verschaft over de grondslag en het behoud van deze B-kaart. Na annulering van de voormelde terechtzitting wegens de corona-epidemie, werd de zaak opgeroepen voor de terechtzitting van 20 mei 2020. Er kan aan de hand van de verklaringen van de verwerende partij die worden ondersteund door een uittreksel uit het Rijksregister dat ze ter terechtzitting neerlegt, alleen maar worden vastgesteld dat de verzoekende partij op 20 mei 2020 nog steeds in het bezit is van de betrokken B-kaart, wat de verzoekende partij ook beaamt.

2.3. Aangezien de verzoekende partij in het bezit is van een B-kaart geldig tot 6 december 2024 en er geen informatie voorligt die hieraan afbreuk doet, kan alleen maar worden vastgesteld dat zij niet meer beschikt over vereiste belang bij het beroep dat is gericht tegen een beslissing tot terugdrijving, die gelet op het feit dat verzoeker op 22 november 2019 de toelating kreeg om het Belgisch grondgebied te betreden, van rechtswege gelijkgesteld wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten in de zin van artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, dit op grond van artikel 74/5, § 5, eerste lid van dezelfde wet.

2.4. De Raad neemt akte van de verklaringen van de verwerende partij ter terechtzitting dat als ze alsnog de B-kaart zou willen intrekken, zij dit zal moeten doen middels een afzonderlijke beslissing die op haar beurt aanvechtbaar zal zijn voor de Raad

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing is onontvankelijk

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 3

De bij arrest van 22 november 2019 met nr. 229 136 bevolen schorsing wordt opgeheven

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend twintig door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA